

Sygn. akt III AUa 139/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Barbara Białecka
-----------------	-------------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 listopada 2022 r. w S.

sprawy W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 13 stycznia 2022 r., sygn. akt IV U 485/21

oddala apelację.

	Barbara Białecka	
--	------------------	--

Sygn. akt III AUa 139/22

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją

z dnia 22 kwietnia 2021 r. odmówił W. W. prawa do emerytury pomostowej, ponieważ nie udowodnił on okresu pracy w szczególnych warunkach

lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat, gdyż przed dniem 1.01.1999r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, a po dniu 31.12.2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach

lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy.

Do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych Zakład nie zaliczył okresów pracy:

- od 2.10.1979 r. do 4.01.1983 r. i od 23.01.1985 r. do 30.06.1989 r., od 1.07.1989 r.,

do 15.03.1992 r. ponieważ pracodawca w świadectwach wykonywania pracy

w szczególnych warunkach nie określił charakteru pracy ściśle według wykazu, działu

i pozycji Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. oraz podał stanowiska pracy niezgodne z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia resortowego ministra, pod którego podlegał zakład pracy.

- od 01.04.1992 r. do 31.12.1998 r., ponieważ pracodawca w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach podał błędną podstawę prawną oraz nie wskazał wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji i w uzupełniającym piśmie z 23 października 2021 r. W. W. zarzucił zaskarżonej decyzji:

1. Błędne ustalenie, iż ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat,
2. Niesłuszne uznanie, że w okresie przed dniem 01.01.1999 ubezpieczony nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze,
3. Niesłuszne uzasadnienie odmowy, że po dniu 31.12.2008 ubezpieczony nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

W oparciu o powyższe zarzuty, ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury pomostowej, a także o uwzględnienie wniesionego odwołania i uchylenie zaskarżonej decyzji organu rentowego i przyznanie emerytury pomostowej, bądź uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy organowi rentowemu do ponownego rozpatrzenia oraz o obciążenie organu rentowego kosztami postępowania.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od odwołującego na rzecz organu kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu organ podniósł, że po 31 grudnia 2008 r. ubezpieczony nie został zgłoszony do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako pracownik wykonujący pracę w szczególnych warunkach, a stanowisko kierowcy-spedytora nie zostało wymienione jako praca wykonywana w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

Wyrokiem z dnia 13 stycznia 2022 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie (punkt 1) ale nie obciążył ubezpieczonego kosztami zastępstwa procesowego na rzecz organu rentowego (punkt 2).

Podstawę rozstrzygnięcia stanowił następująco ustalony stan faktyczny i rozważania prawne.

W. W. urodził się (...). Obecnie ma 61 lat.

Z zawodu jest mechanikiem samochodowym.

Od 5 września 1977 r. do 12 marca 1979 r. zatrudniony był jako uczeń nauki zawodu w Przedsiębiorstwie (...) w K..

Później od 2 października 1979 r. do 30 czerwca 1989 r. pracował w Przedsiębiorstwie (...) Oddział w K. (następnie: (...))i (...) w K.) jako mechanik.

W dniu 25 marca 1995 r. otrzymał od pracodawcy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, w którym wskazano, że od 2 października 1979 r. do 4 stycznia 1983 r. oraz od 23 stycznia 1985 r. do 30 czerwca 1989 r., stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał pracę mechanika, tj. wymienioną w wykazie A, Dział XIV poz. 16 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. oraz wymienioną w wykazie A, Dział XIV poz. 16 pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 7 Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 26 listopada 1986 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu handlu wewnętrznego i usług.

W latach 1983-1985 odbywał zasadniczą służbę wojskową.

Od 1 lipca 1989 r. do 15 marca 1992 r. zatrudniony był w P.U.H. (...)

w K., również na stanowisku mechanika. Zakład ten był następcą (...) i (...) T. w K.. Ubezpieczony otrzymał od pracodawcy świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 9.11.2009 r., w którym wskazano, że od 1 lipca 1989 r. do 15 marca 1992 r., stale i w pełnym wymiarze wykonywał prace na stanowisku mechanika wymienioną w wykazie A poz. 16 pkt 1 stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług Różnych z dnia 7.02.1983 r., 26.11.1986 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach resortu pracy.

Ubezpieczony w ww. zakładach zatrudniany był jako mechanik kanałowy, zajmując się naprawą pojazdów ciężarowych. Praca wykonywana była w warsztacie, w którym zatrudnionych było jeszcze trzech mechaników. Pracował w godzinach od 7:00 do 15:00. Samochodów do naprawy było około pięćdziesięciu. Trzeba było je utrzymywać w gotowości, aby mogły rozwozić towar do sklepów.

W okresie od 16 marca 1992 r. do 31 grudnia 2007 r. zatrudniony był w(...) J. J. i S. J. sp. j. w B. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony.

W pkt 7 świadectwa pracy z 31.12.2007 r. wskazano, że od 16 marca 1992 r. do 31 grudnia 1998 r., wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony.

Ubezpieczony do końca 1998 roku kierował pojazdami ciężarowymi powyżej 3,5 tony (...), (...) i (...). Woził artykuły spożywcze i alkohol. Wykonywał także czynności spedycyjne. Od 1 stycznia 1999 r. pracował w zakładowej hurtowni.

Od 1 stycznia 2008 r. do 31 marca 2011 r. prowadził działalność gospodarczą.

Od 16 kwietnia 2012 r. do 30 kwietnia 2013 r. oraz od 1 stycznia 2014 r. do 31 lipca 2016 r., ponownie zatrudniony był w (...) J. J. i S. J. sp. j. w B., na stanowisku kierowcy - spedytora. Kierował pojazdem powyżej 3,5 tony. Przewoził alkohol oraz artykuły spożywcze.

Od 3 sierpnia 2016 r. do 2 sierpnia 2017 r. pobierał zasiłek dla osób bezrobotnych.

Ubezpieczony nigdy nie przewoził towarów niebezpiecznych (...) oraz nie pracował jako kierowca autobusu w transporcie publicznym ani jako kierowca pojazdu uprzywilejowanego.

W. W. wiek 60 lat ukończył (...) Wniosek o emeryturę pomostową złożył 23 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy ocenił, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i wskazał, że przedmiotem sporu było ustalenie, czy W. W. spełnił wszystkie warunki do przyznania emerytury pomostowej.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2018r. poz. 1924r. ze zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9

i art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,

6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Sąd pierwszej instancji zaznaczył, że z powyższego unormowania wynika, że jakkolwiek w świetle art. 4 pkt 2 i 5 w związku z art. 3 ust. 7 ustawy, do wymaganego stażu przypadającego przed dniem jej wejścia w życie, tj. przed 1 stycznia 2009r., wlicza się okresy pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu zarówno art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jak i art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach, to właściwego ograniczenia do zamierzonego przez ustawodawcę kręgu osób uprawnionych do emerytury pomostowej dokonuje konieczność spełnienia przesłanki z art. 4 pkt 6. Wymaganie to spełnia zasadniczą funkcję eliminacyjną, ograniczając ostatecznie prawo do emerytury pomostowej do kręgu osób wykonujących pracę kwalifikowaną jako szczególną w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 2016r., sygn. akt II UK 373/15)

Natomiast możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 przewiduje art. 49 ustawy, według którego prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W tym miejscu Sąd Okręgowy wskazał, iż za pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, uważa się prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane

w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury

lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę

na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Z kolei art. 3 ust. 3 ww. ustawy stanowi, iż prace

o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności

oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu

lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy. Do takich prac zaliczona została praca kierowcy autobusów, trolejbusów oraz motorniczych tramwajów

w transporcie publicznym (pkt 8 Załącznika nr 2), kierowcy pojazdu uprzywilejowanego (pkt 9 Załącznika nr 2) oraz praca kierowcy pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą

ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (pkt 10 Załącznika nr 2).

Sąd pierwszej instancji podkreślił, że aby otrzymać emeryturę pomostową na podstawie art. 4 lub 49 ustawy o emeryturach pomostowych, oprócz spełnienia pozostałych koniecznych warunków do przyznania emerytury, W. W. musiałby wykazać, że w trakcie kariery zawodowej wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy. Zgodnie z art. 4 ww. ustawy prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze musiałby wykonywać po dniu 31 grudnia 2008 r., zaś zgodnie z art. 49 ww. ustawy

na dzień 1 stycznia 2009r. musiałby mieć okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, wynoszący co najmniej

15 lat (vide: wyrok Sadu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20.01.2020 r., sygn. akt III 1968/19). Inaczej mówiąc o ile do ustalenia uprawnień do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych mają znaczenie okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególny charakterze, wykonywanej przed dniem 1 stycznia 1999 r. zarówno w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jak i w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (na co wyraźnie wskazuje przepis art. 4 pkt 5 ustawy o emeryturach pomostowych), o tyle do ustalenia uprawnień do emerytury pomostowej na podstawie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych bierze się pod uwagę jedynie okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy. Oznacza to, że przy ustalaniu uprawnień do emerytury pomostowej na tej podstawie prawnej (art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych) nie mogą być uwzględnione, co Sąd Okręgowy podkreślił, żadne okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, które są takimi jedynie w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ale w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych już nimi nie są. Zawarte w art. 49 pkt 3 ostatnio powołanej ustawy określenie: „okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3”, oznacza okres pracy wskazany w art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy bez wliczania do niego okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 4 września 2012 r., I UK164/12 - OSNP 2013, nr 15-16, poz. 185; z dnia 22 lipca 2013 r., III UK106/12-LEX nr 1555688 oraz z dnia 4 grudnia 2013 r., II UK 159/13 - LEX nr 1405231). W świetle art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych nie ma więc podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie może być kwalifikowany jako okres wykonywania takiej pracy w rozumieniu aktualnie obowiązujących przepisów (por. wyrok SA w Lublinie z dnia 27.10.2021 r. III AUa 486/21, wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 25 października 2016 r. II UK 3 73/15 - LEX nr 2177086 i z dnia 11 marca 2021 r., I USKP 17/21 LEX nr 3193877 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2020 r., II UK 154/19 LEX nr 3170928).

Sąd Okręgowy po analizie dokumentacji zgromadzonej w sprawie oraz po przesłuchaniu ubezpieczonego doszedł do przekonania, że W. W. w trakcie kariery zawodowej nigdy nie wykonywał żadnych prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy. Ubezpieczony był mechanikiem samochodowym, a następnie pracował w hurtowni, prowadził własną działalność i był kierowcą-spedytorem. Jak zeznał nie przewoził towarów niebezpiecznych ((...)) oraz nie pracował jako kierowca autobusu w transporcie publicznym ani jako kierowca pojazdu uprzywilejowanego. Nie wykazał zatem w żaden sposób, że wykonywał jakąkolwiek pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy. Ponadto niewątpliwie po dniu 1 stycznia 2009 r. W. W. nie został zgłoszony przez pracodawcę do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako pracownik wykonujący pracę w warunkach szczególnych.

Jeżeli zatem ubezpieczony nie wykonywał w ogóle prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, to zbędne stało się badanie pozostałych przesłanek z art. 4 pkt 1 -7 oraz 49 pkt 1 i 2 ustawy o emeryturach pomostowych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd pierwszej instancji zgodził się ze stanowiskiem organu rentowego odnośnie odmowy W. W. prawa do emerytury pomostowej. Nie spełnia on bowiem wszystkich wymaganych prawem przesłanek do jej przyznania.

Z powyższym wyrokiem w całości nie zgodził się ubezpieczony, który w wywiezionej apelacji zarzucił mu naruszenie prawa materialnego wskutek błędnej wykładni i niewłaściwego zastosowania przepisów art. 4 pkt 2 i 5 w związku z art. 3 ust. 7, art. 4 pkt 6 i art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. 2018r. poz. 1924 ze zm.) przez przyjęcie, że w ogóle nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy i pominięcie badania pozostałych przesłanek z art. 4 pkt 1 - 7 oraz art. 49 pkt 1 i 2 ustawy o emeryturach pomostowych.

Z uwagi na powyższy zarzut apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu skarżący między innymi podniósł, że posiada on do czasu wejścia w życie ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych udokumentowany okres pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (przeszło 17 lat), więc w przedmiotowej sprawie nie może mieć zastosowania przesłanka eliminacyjna wynikająca z art. 4 pkt 6 ograniczająca prawo do emerytury pomostowej do kręgu osób wykonujących pracę kwalifikowaną jako szczególną w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. W ocenie ubezpieczonego ma tu zastosowanie ogólna zasada prawa *lex retro non agit* tj. niedziałania prawa wstecz, a bezpośrednie zastosowanie winna mieć tu regulacja prawna, wynikająca z treści art. 4 pkt 5 ustawy o emeryturach pomostowych, który stanowi, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie między innymi warunek, że „przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych”. Przyjęcie takiego toku rozumowania pozwoli według apelującego stwierdzić, że odwołujący spełnia wszystkie przesłanki do nabycia emerytury pomostowej zgodnie z ustawą, w tym posiada wymagany minimum 15 - letni okres pracy w szczególnych warunkach lub pracy w szczególnym charakterze.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się nieuzasadniona.

Po dokonaniu ponownej oceny materiału procesowego w ramach postępowania apelacyjnego w pierwszej kolejności stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe, a poczynione ustalenia faktyczne (zawarte w wyodrębnionej redakcyjnie części uzasadnienia zaskarżonego wyroku) znajdują odzwierciedlenie w treści przedstawionych w sprawie dowodów. Sąd Odwoławczy czyni te ustalenia częścią uzasadnienia własnego wyroku, nie znajdując potrzeby ponownego ich szczegółowego przytaczania.

Wbrew zarzutom podnoszonym w apelacji, Sąd I instancji wydał trafne rozstrzygnięcie znajdujące uzasadnienie w całokształcie sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów. Sąd Apelacyjny w całości podzielił ocenę materiału dowodowego, która jest pełna i odnosi się do wszystkich zagadnień poruszanych przez ubezpieczonego, zaaprobował ustalenia Sądu Okręgowego, jak też ocenę prawną. W stosowanej przez Sąd Okręgowy procedurze nie ma żadnych uchybień procesowych, a zarzuty apelacji w istocie stanowią polemikę z oceną Sądu Okręgowego.

Ponownie należy podkreślić, że w myśl art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych, jeżeli po dniu 31 grudnia 2008 r. pracownik wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 (kierowca przewożący towary niebezpieczne ((...)), kierowca autobusu w transporcie publicznym czy kierowca pojazdu uprzywilejowanego) to mogą mu zostać zaliczone do 15- letniego stażu pracy w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze, zarówno prace wymienione w ustawie o emeryturach i rentach jak i prace wymienione w ustawie o emeryturach pomostowych.

Skoro z prawidłowych ustaleń Sądu I instancji wynika, że ubezpieczony z pewnością po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy o szczególnym charakterze, w rozumieniu przepisów ustawy pomostowej, bowiem latach 2008 – 2011 prowadził działalność gospodarczą a w okresie 2012 – 2013 i 2014 - 2016 kierował pojazdem powyżej 3,5 tony, przewożąc artykuły spożywcze i alkohol, to nie spełnił wszystkich warunków wymaganych w art. 4 ustawy pomostowej.

Dla osób niespełniających warunku zatrudnienia po dniu 31 grudnia 2008 r. w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, ustawodawca przewidział możliwość nabycia prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 49. Jednakże przepis ten stawia wymóg posiadania na dzień 1 stycznia 2009r. co najmniej 15- letniego stażu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Zatem nie mogą to już być prace w szczególnych warunkach czy o szczególnym charakterze wymienione w ustawie o emeryturach i rentach a jedynie te wskazane w ustawie pomostowej czyli praca kierowcy autobusów, trolejbusów oraz motorniczych tramwajów w transporcie publicznym (pkt 8 Załącznika nr 2), kierowcy pojazdu uprzywilejowanego (pkt 9 Załącznika nr 2) oraz praca kierowcy pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (pkt 10 Załącznika nr 2). A tych jak ustalono ubezpieczony nie wykonywał.

Tak więc ustalenie Sądu I instancji, że ubezpieczony pracował jako mechanik samochodowy w kanałach nie ma znaczenia dla niniejszej sprawy albowiem nie jest to praca wymieniona w załączniku nr 2 do ustawy pomostowej.

Należy również podkreślić, że omawiany wyżej wymóg wykonywania pracy po dniu 31 grudnia 2008 r. dotyczy pracownika a nie osoby prowadzącej działalność gospodarczą(ubezpieczony w latach 2008-2011 prowadził działalność gospodarczą).

Mając to na uwadze stwierdzić należy, iż niespełnienie wszystkich przesłanek określonych w ustawie o emeryturach pomostowych – pomimo posiadania odpowiedniego wieku oraz wymaganego ogólnego stażu ubezpieczeniowego – skutkuje brakiem możliwości przyznania ubezpieczonemu wnioskowanego świadczenia.

Mając na uwadze przedstawioną argumentację, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego.

Barbara Białecka